

Václav Beneš Třebízský

český kněz a spisovatel

* 27. 2. 1849 Třebíz u Slaného, + 20. 6. 1884 Mariánské Lázně

Lásku k českým dějinám zdědil Václav Beneš po svém dědovi a otci - "horlivých písmácích". Jejich vyprávění z Hájkovy Kroniky i místních pověstí, které jako dítě spolu se sousedy poslouchal, ho ovlivnilo na celý život. Po absolvování piaristického gymnázia v Praze se rozhodl pro duchovní dráhu v pražském semináři. To už měl za sebou více než 30 drobných povídek, pověstí a pohádek. V roce 1875 byl vysvěcen na kněze a jeho první působiště v Litni u Karlštejna jen prohloubilo jeho odhodlání dělit veškerý svůj čas mezi kněžské povolání (byl především oblíbeným, zaníceným kazatelem) a psaní. Od roku 1876 až do své předčasné smrti byl kaplanem v Klecanech a náměty k většině historických povídek mu poskytovaly pravidelné procházky do okolí - od Bílé hory po Říp. Psal lehce - za 13 let vytvořil na 50 prací - a jeho dílo zahrnuje období od počátků křesťanství v Čechách po dobu pobělohorskou, ale zvláštní pozornost věnoval tragicky heroické době husitské. Ačkoliv byl přesvědčený katolík a nesnažil se zakrývat obrazoborecký rys husitství, neupadl ani do jednostranného odsouzení husitů. Své romanticky laděné povídky, v nichž "horující vlastenec druhdy vítězí nad umělcem", otiskoval Václav Třebízský v novinách (mj. Národní listy) i časopisech (Lumír aj.), po jeho smrti vycházely různě uspořádané v rozličných knihovnách (mj. Ottově a Moravské bibliotéce), až byly u Františka Topiče vydávány počínaje rokem 1884 jako sebrané spisy v oddílech Pod doškovými střechami, V červánkách kalicha, V září kalicha, Pobělohorské elegie a Z různých dob.

Zdroj: <http://www.libri.cz/databaze/kalendarium/>